AKBABA

Sulh — Ben bunları zaptedemiyeceğim galiba !..

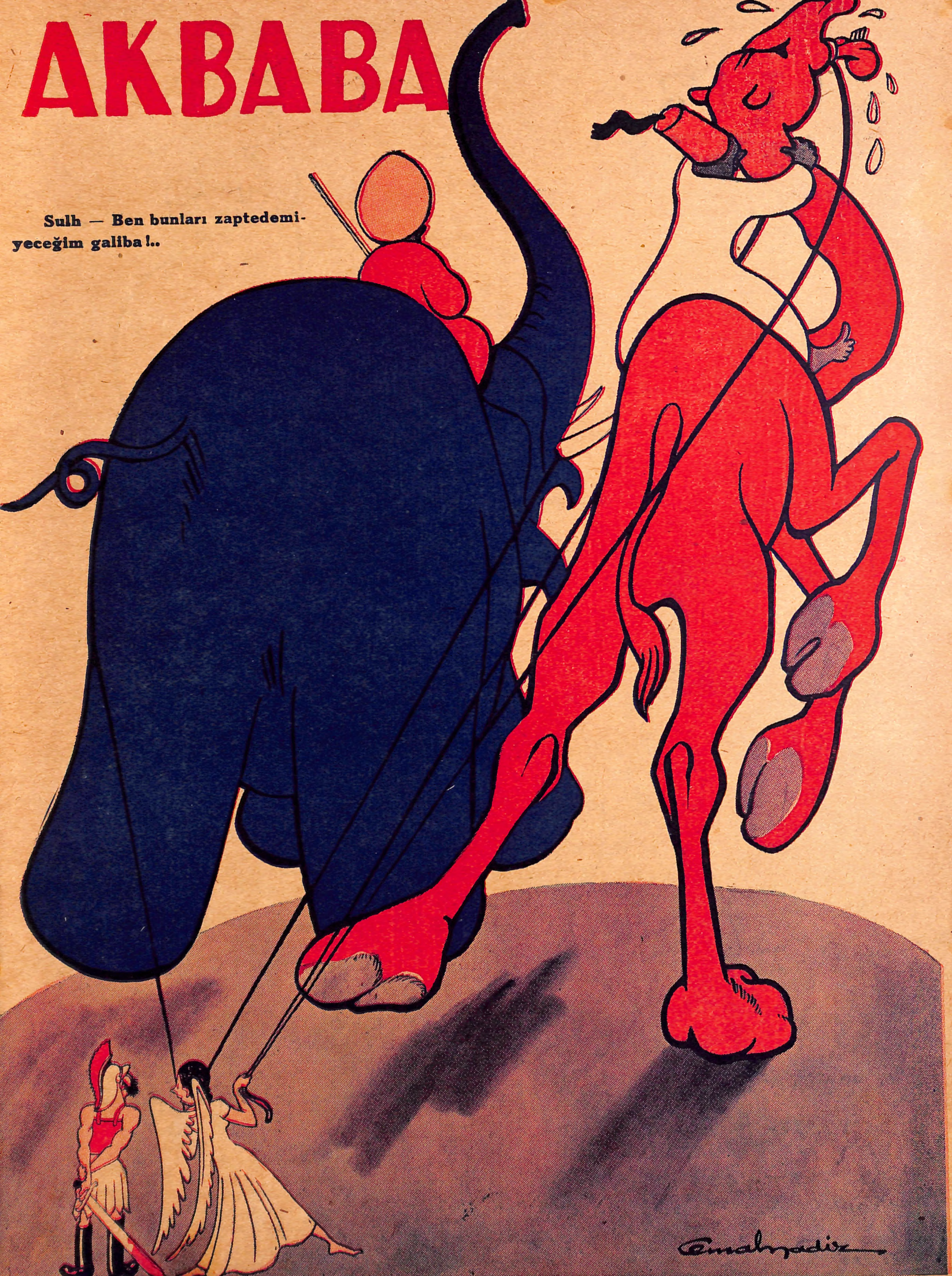
Cemalnadir

ITIR

Bir Türk kızı, Bayan Itır, Mısırlı bir paşaya varmış: Milyoner, hem de İngiliz lirasiyle ve on kere milyoner bir paşaya... Derhal gazetelerimizde iç çamaşırlarına kadar bir aşk dedikodusu ve iki mısra:

Bayan Itır, Bayan Itır,
Yerim seni kıtır kıtır!

Merak ediyoruz: Bu zampara manisini matbuat sahnesinde bangır bangır söylemeğe ne hakkımız var?.. Hakkımızdan vazgeçtik, ne menfaatimiz var?.. O milyonların hiç olmazsa yarısı, bu izdivaç ile Türk tabiiyetine girmiş sayılır... Yarın, genç karı kocanın yazı yurdumuzda geçirmeğe geleceklerine şüphe etmiyoruz.. Ve belki birgün, büsbütün bu topraklara yerleşeceklerdir bile!

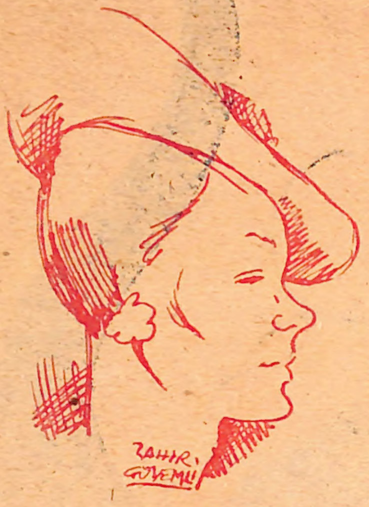

Turizm propagandası bu mudur?.. Biz memleketimize gelecek seyyahları, karılarına:

Yerim seni kıtır kıtır!

Diye bir yamyam türküsü söyliyerek mi çağıracağız?.

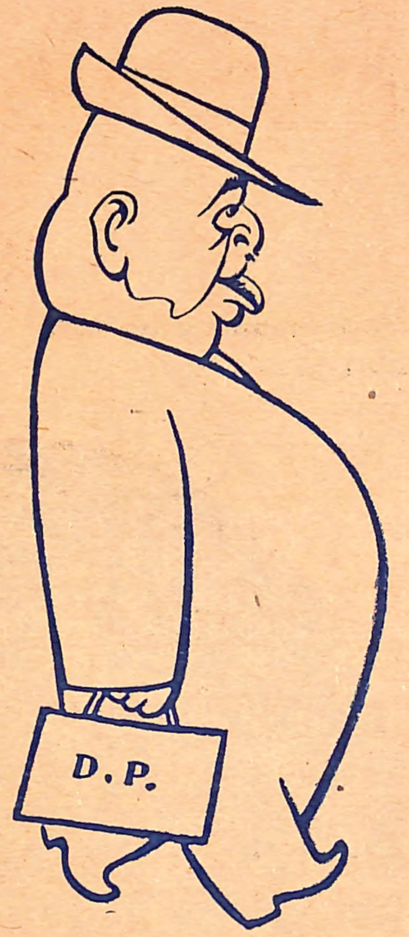

Yirmi günlük bir siyaset bebeği: Kenan Öner

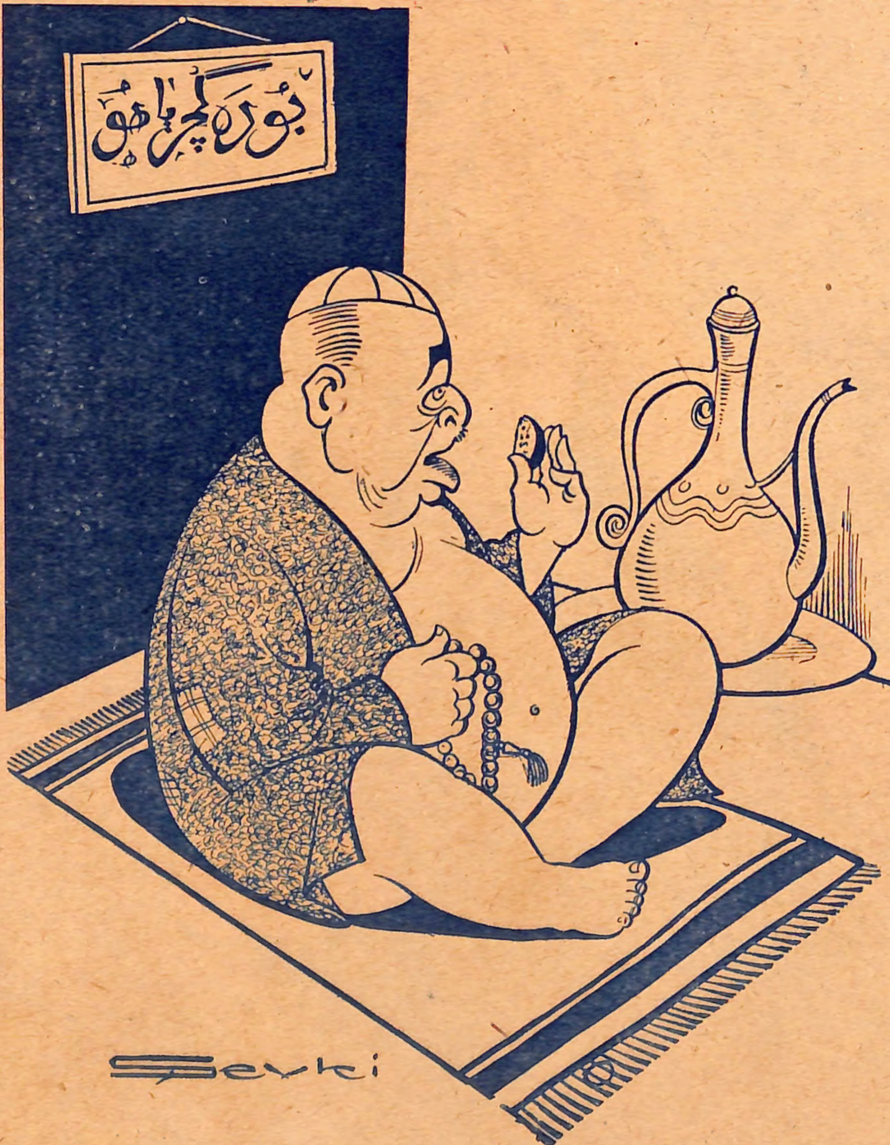
بو ده گچر یا هو
Şevki

Kenan Öner'in On İki Evamirinden: Nefsimizi islâh! Bir lokma, bir hırka!

Muhalif, muvafık!

Peyami Safa, bir kalemde iki zıt şahsiyeti birleştirerek, Tasvir sütunlarında muhalifle muvafıkı konuşturuyor.

Dün, bu yazılardan birindeki muhavereleri saydık: Tam seksen dört tane!..

Bir tefrikanın iki saatte yazıldığını farzedersek sevgili Peyamimiz bir buçuk dakikada bir muhaliflikten muvafıklığa, muvafıklıktan muhalifliğe geçiyor demektir.

Bunu kolay bir hüner sanmayınız. Dün kendisini ziyarete giden bir muharririmiz, üstadı elinde kalem, ayna karşısında kendi yorgun hayaline bakarak Haşim'in şu iki mısraını okurken bulmuştur:

Ah yarabbi nasıl birleşti:
Bu çetin başla bu suçsuz bedenim

Abbas!

Parti şiir mükâfatını kazanan Cahit Sıtkı Tarancı, akşam kerahat vakti, cebinde iki bin lira, evine gelince haykırmış:

— Abbas!.. Kur çilingir sofrasını!.

Not:

Bu cümle, şairimizin meşhur bir mısraıdır.

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 102

KIYMET DÜŞMANLIĞI

Memleketimizde teşkilâtlı tek kuvvet vardır: Cehalet!.. İnkılâbın eli, zekâlara bir engerek düğümü basan yobaz sarığını söktü, attı.. Ruhları tembelliğin postuna seren tekkeleri kapattı.. Fakat, cehaletin gizli ve sinsi teşkilâtını dağıtamadı!

O yarasa ruh, her ışığın peşindedir: Güzel zekânın, halis bilginin, som insanın!

İç dünyalarının zifiri karanlığında kurulmuş gizli antenlerle birbirlerini uzaktan sezerler, görürler ve severler!

Onlar için bir tehlike vardır: Kendi cinslerinden olmıyanların muvaffakıyeti...

Bu muvaffakıyeti çürütmek, bu muvaffakıyeti lekelemek, bu muvaffakıyeti yok etmek için, tükürmedikleri haysiyet, çamurlamadıkları kıymet bulamazsınız!

Roma operasında yalanın ve iftiranın tokatladığı millî şeref, bunun son örneğidir!

Hafızanızı biraz uzağa götürünüz, yirmi yılın uzağına: Anadoluyu düşman istilâsından kurtaran Mustafa Kemale, daha kulaklarımızda zafer sevincinin çığlıkları çınlarken kurtardığı İzmirde suikast hazırlanmıştı! Ötede, Anadolu hezimetinin tek suçlusu Venizelos rahat döşeğinde, mağrur ve şerefli öldü!

Artık, yurdu düşmandan temizlercesine, içimizi düşman duygulardan temizliyecek bir savaşa başlamak zorundayız. Bu savaşın adına da hiç çekinmeden "Millî mücadele„ diyebilirsiniz: Sonunda kurtuluş zaferi vardır!

Yusuf Ziya ORTAÇ

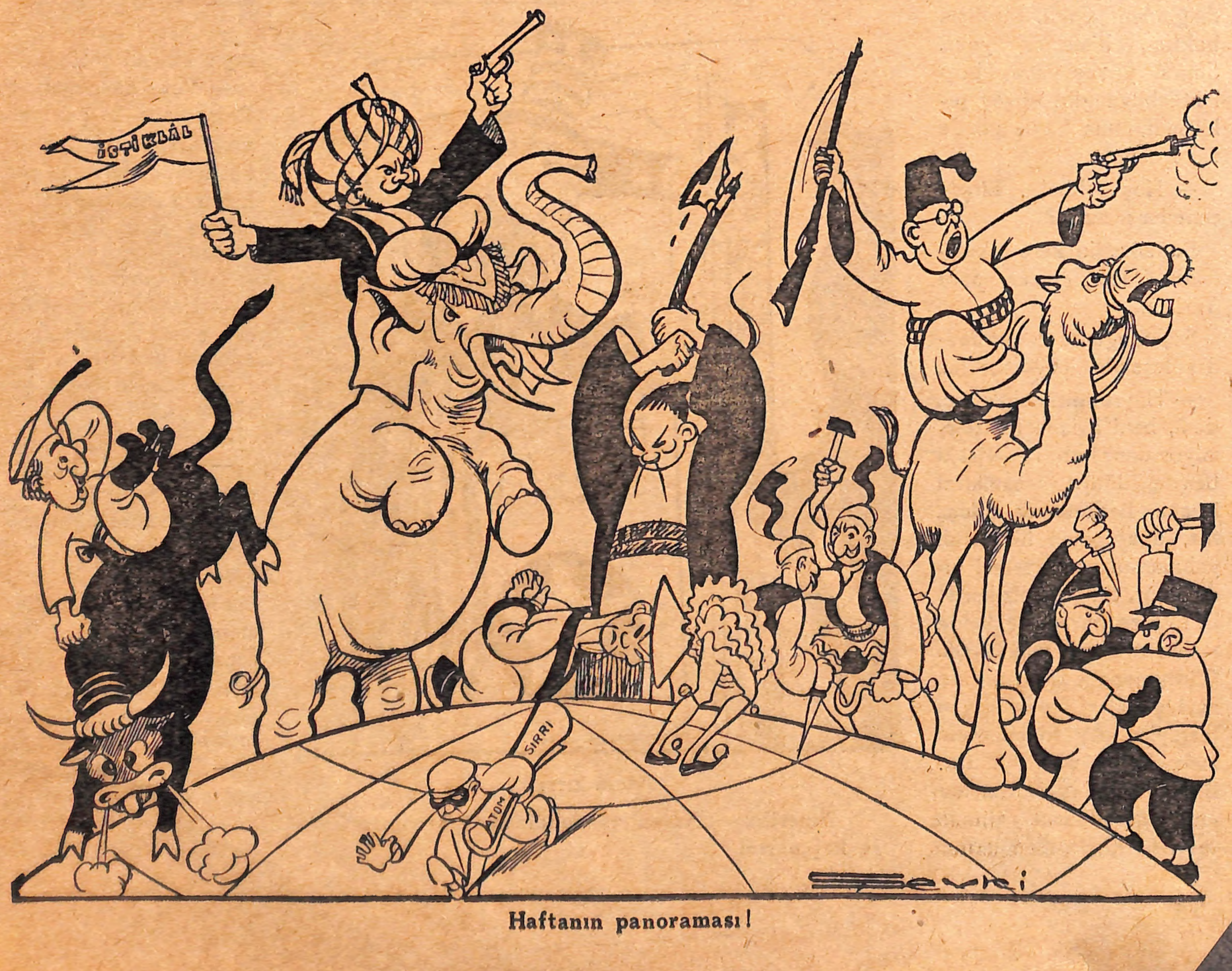

Haftanın panoraması!

ZURNADA PEŞREV

Aya seyahat

Amerikalılar Radar cihazı vasıtasiyle aya elektrik dalgaları gönderiyorlar diye gazeteler yazınca, hemen, süpürge sopasına binen ortaçağ cadıları gibi, Ankara radyosunun kısa dalgalarından birine atladım, doğru Nevyork... Oradan, bir Radar dalgası, ver elini Ay dede!..

* * *

Dede beni güler yüzle karşıladı. Dünyamızdan burnu gibi görünen yerler dağlık kısımlarmış. Burasını hiç te Jül Vern'in veya Wells'in tasvir ettiği gibi görmedim. Her taraf pırıl pırıldı. Âdeta billûrdan bir âlem...

Ansızın yerden bir kapak açıldı ve kıristal bir asansör göründü. Bindim. Kapı kendiliğinden kapandı. İnmeye başladık.

Kendiliğinden kapanan asansör kapısı tekrar kendiliğinden açıldı. Etrafıma baktım, kimseler yok... Sonra, yavaş yavaş boşlukta bilya gibi birşey şekillendi, buna bir de gövde ilâve olundu.

— Hoş geldiniz.. Birşey emreder misiniz?

Bu söz, iki kere tekrarlandı. Önce İngilizce, sonra Türkçe...

Şaşkınlığım o derecedeydi ki teşekür bile edemedim.

— Hayretinizi anlıyorum, dedi, beni insana benzetemiyorsunuz! İtiraf ederim ki ben de dünya insanlarını insana benzetemez oldum. Siz, aya gelen ilk canlı yabancısınız. Gazeteci olduğunuz, ilk gelişinizden de belli. Size burası hakkında malûmat vermeliyim evvelâ. Görüyorsunuz ki ben, sizin nidâ işaretlerinize benzeyen birşeyim. Ay adamlarında fazla hiçbir uzuv yoktur. Biz, dünya insanlarını her an müşahedemiz altında tutarız. Dünya insanlarının baş ve akıl dedikleri şeyin hiç işe yaramadığını gördüğümüz için kendimizi bundan kurtardık. Dünyayı biribirine katan istek, yemek, mal, servet gibi şeylerden de asırlarca evvel vazgeçtik. Nihayet böyle birer değnek ve birer tokmak haline geldik. Bulunduğunuz yer, satıhtan yedi kat aşağıdadır. Ay soğudukça, biz de merkeze doğru çekiliyoruz. Burada hava olmadığı için ciğerlere de ihtiyacımız kalmadı. Şu borudan ayımızın etrafında dolaşan dünyaya bakın. Yer yer gördüğünüz kırmızı benekler harb sahalarını gösteriyor...

— Harb sahaları mı?.. Fakat dünyada harb bitti..

— Resmî tebliğler öyle diyor ama, biz, hâlâ en azılı ihtirasların çarpıştığını görüyoruz. Baktığınız borunun üzerindeki cam levha, sizin Radarlarınız gibi, tehlikeli yerlerde renklenir. Biz, ilim dediğiniz tabiat tetkikinde sizlerden çok ileriyiz. Dünyada konuşulan bütün dilleri bilir, kuvvetli dürbünlerle oradaki neşriyatı takibeder ve verimsiz kafanızdan nâdiren faydalı mahsuller çıkarsa, onlardan faydalanırız.

Bu sırada boşlukta şekillenen bir kadeh içinde nefîs bir içki geldi.

— Bu ne güzel şey? dedim.

— Buna israf edilmiş zaman içkisi diyoruz. Gerek memleketinizde, gerek diğer dünya ülkelerinde boşuna harcanmış zamanları, havaya savrulan vakitleri kuvvetli mıknatıslar vasıtasiyle hemen aya toplarız. Şimdi içtiğiniz size bir haftalık ömür uzunluğu verecek..

— Neden bir haftalık?

— Çünkü bu, Birleşmiş Milletler Kurulunun heyeti umumiye toplantısının israf olunan bir haftalık içtima müddetiydi...

— Madem ki ayda hava yok, ben nasıl yaşıyorum?

— Bunu dünyanıza dönünce anlayacaksınız!

— Sizce bizimkiler buraya gelebilecekler mi?

— Pek zannetmiyorum. Onlar hava ile çok uğraşıyorlar. Halbuki aya seyahat işinde havanın rolü o kadar mühim değildir. Asıl mühim olan hava değil, cıvadır.

— Neden?

— Uranium'dan sonra en çok enerji sarfeden maden odur da ondan!

— Öyleyse bizim profesörler yaşadı...

— Neden?

— Zira bizde büyük bir çoğunluk hava ile, bir kısmı da cıva ile uğraşır...

— Hakkınız var. Sizden herşey umulur. Sizde muvazene yoktur. Bir bakarsınız yüz senelik işi bir senede başarırsınız, sonra İstabulun bir mahallesinden öbürüne beş saatte gidemezsiniz!

— Siz İstanbulu ne biliyorsunuz?

— Ben Ay üniversitesinde Dünya Tarihi ve Arkeo-

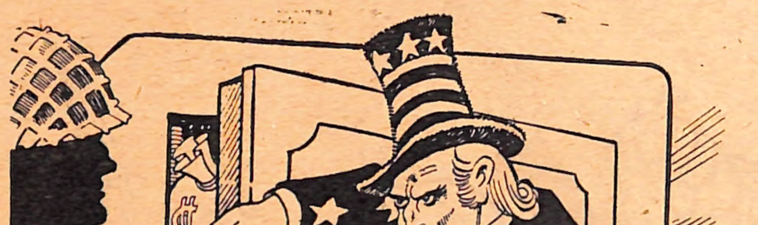

Atom sırrı!

Amerika — Aman iyi muhafaza et, sırrımızı kimse kapmasın!

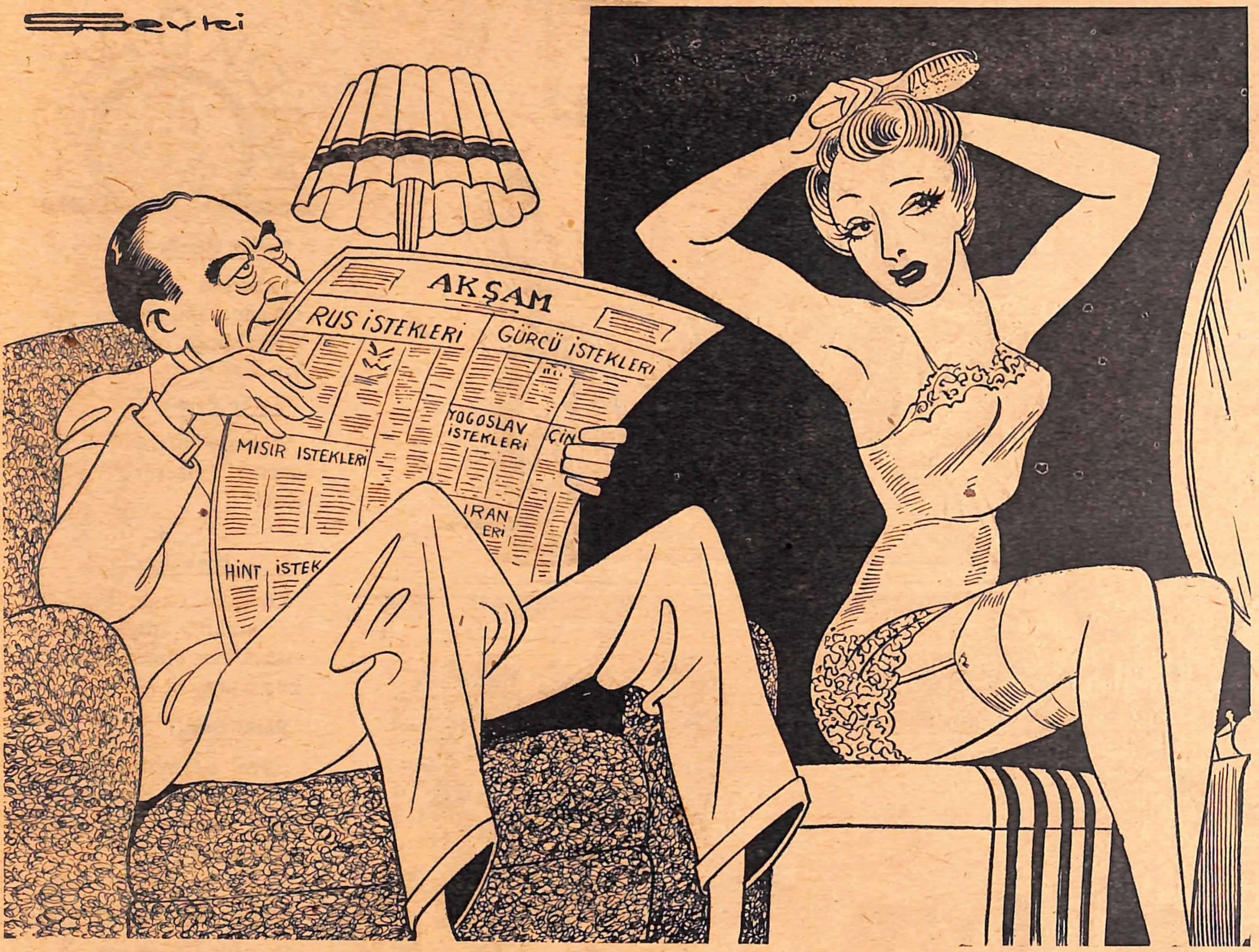

Kadın — Ben senin başında devlet kuşuyum, devlet!..
Erkek — Belli.. Her gün bir şey isteyişinden belli!..

lojisi profesörüyüm. Sizin profesörler akşam ne yediklerini unuturlar. Bizse mutlaka herşeyi bilmek mecburiyetindeyiz. Sizde profesör ölünceye kadar profesör, talebe de talebe kalır. Bizde ise bir talebe profesörünün cevap veremiyeceği bir sual tertipledi mi derhal onun yerine geçer. Bu sebeple daima çalışmak mecburiyetindeyiz.. Dikkat.. Dünya saatiyle iki saniye sonra bir Radar dalgası geliyor. Şimdi derhal yukarı çıkacaksınız..

— Aman.. Daha soracak şeylerim vardı..

— Zarar yok.. Başka zaman sorarsınız.

— Telâşınız neye?

— Sizin için üzülüyorum. Bugün gelecek olan son Radar dalgasıdır bu. Şayet onu kaçırırsanız yirmi dört saat beklersiniz. Halbuki burada yiyecek filân bulunmaz..

Güldüm:

— Üzülmeyin canım, dedim, ben gazeteciyim, açlığa idmanlıyımdır!

Vedalaştık ve Radara atladım. Kendimi hemen Navyorkta buldum. Oradan İstanbula gelirken, hava olmadığı halde ayda nasıl sağ kaldığımı düşünüyordum. Nihayet buldum: Hayatım hava almakla geçmişti.. Anlaşılan kırk senedir o kadar çok birikmiş ki, ayda kendi havamla yaşayabilmişim!.

— Görünmeyen Adam —

YENİ SIR

Ajans haberlerinin verdiği malûmata bakılırsa, Amerikada yeni bir atom sırrı meydana gelmektedir. Eski sır malûmdu. Yani sırrın kendisi malûm değildi ama, bir atom sırrı bulunduğu biliniyordu. Şimdi bu kere buna bir yenisi ilâve olunmuştur:

Atom sırrı, çalındı mı? Çalınmadı mı?

Şimdi dünya efkârı umumiyesi atom sırrını unutmuş, çalınıp çalınmadığını halletmeğe çalışıyor!

ZENGİN SERGİ

İki "artist„ konuşuyordu:

— Akademide iki kere zengin bir resim sergisi açıldı, gördün mü?

— Yoo.. Ama neden iki kere zengin?

— Hem çok resim var, hem de ressamlardan biri prenses!

Şipşak

Taksimden geçiyorlardı.

— Şak!

Diye bir ses. Bir kâğıt parçası, elli kuruş. Arkadaşına sordu.

— Bu ne?

— Şipşak!

— Neden öyle diyorsun? Resim mi çekiyor?

— Hayır! Elli kuruşunu çekiyor!

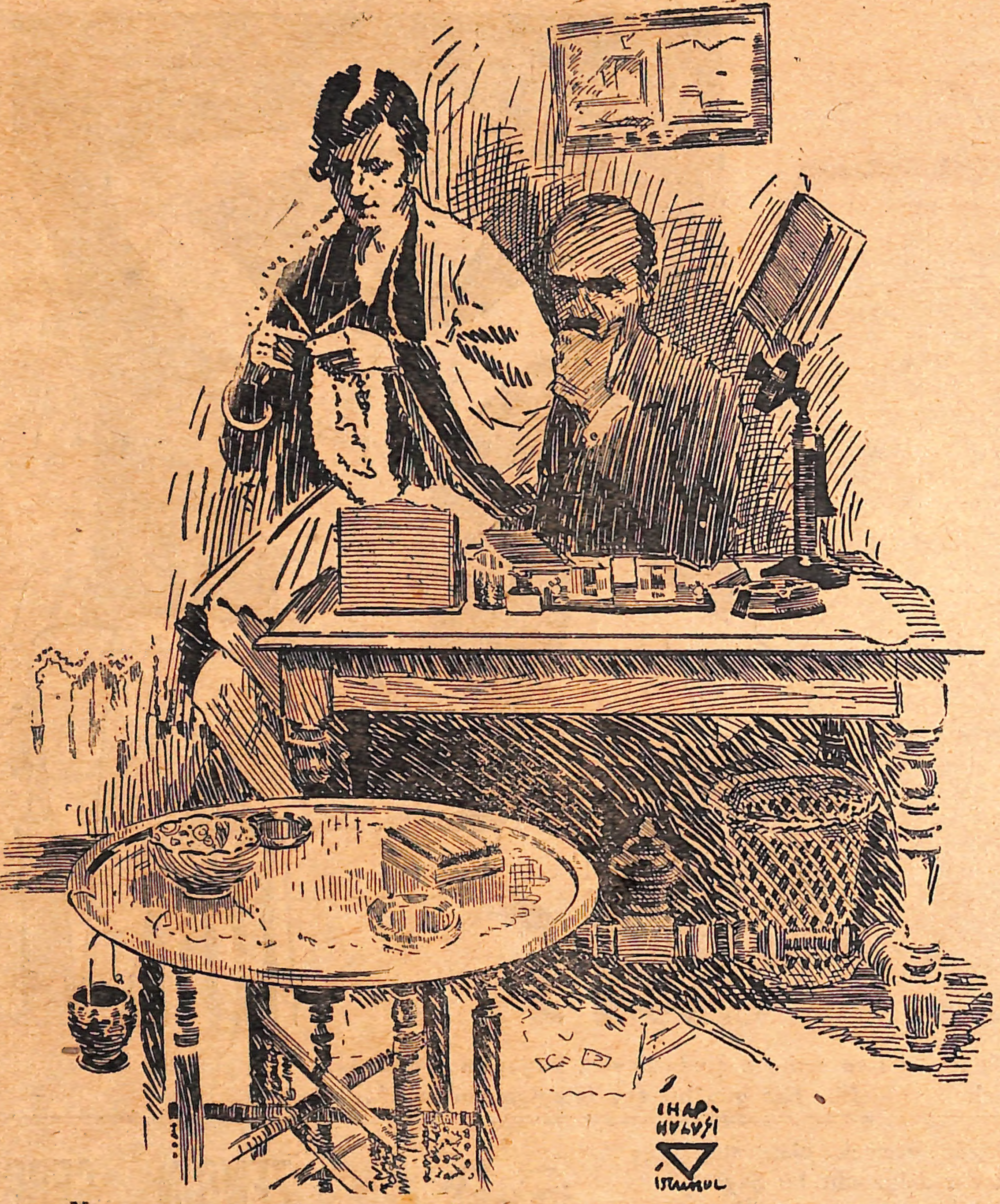

— Ne o, somurtuyorsun?.. Çorap örüyorum diye canın mı sıkılıyor?
— Ah karıcığım, keşke canımı sıkan senin ördüğün çoraplar olsaydı!

MARKO PAŞA

Hatice Demli, Aksaray:

Pazarları sair otobüsler işlemiyor da neden yalnız Cerrahpaşa otobüsleri işliyor?

Marko Paşa:

Anlamadınız mı? Öbür ucunda hastane olduğu için!

★

T. E. Erenköy:

Komşum bana «bekçi karısı kılıklı!» diye hakaret etti. Dâva etmek için kime baş vurayım?

Marko Paşa:

Dâva edeceğine teşekkür et, teşekkür! Bu zamanda bekçi karısı kılıklı olmak ne devlet!

★

İclâl Hasanoğlu, Diyarbakır:

Duyduğumuza göre Amerikalılar yıldızlara seyahat imkânlarını arıyormuş. Biz ne yapıyoruz?

Marko Paşa:

Biz de şehir içinde seyahat imkânlarını arıyoruz!

Otuz beş yaş

[Cahit Sıtkı Tarancının «Otuz beş yaş» isimli şiiri, Parti şiir müsabakasını kazandı. Yalnız Pazeteler, bu 2000 lira mükâfat alan güzel şiiri maalesef bir takım hatalarla bastılar. Biz, doğrusunu veriyoruz:]

Yaş otuz beş, kulakları çınlasın:
Nurullah Atac'ın, Orhan Veli'nin!
İkisi de ihtiyarladı demektir,
Biri babam yerinde, öbürü daniskası delinin!
İkisinin de ümidi gitti gider...

Devlet kuşu mu kondu, ne var?
Benim mi Allahım iki bin lira!
Nasıl yenir bilirim bu para?

Meyhane meyhane, Barba Barba
Bir ay idare eder insanı dara dar!

Zamanla nasıl değişiyor insan,
Bir dün şair dediklerine bak, bir bugün!
Nerde o günler, o şevk, o heyecan?
Evde kaldık gitti, nerde bizim düğün?
Yalan, dostlar da, meyhane de, para da yalan!

Cahit Sıtkı TARANCI
Kopya eden: Dehrî-i Zaman

Geçim dünyası!

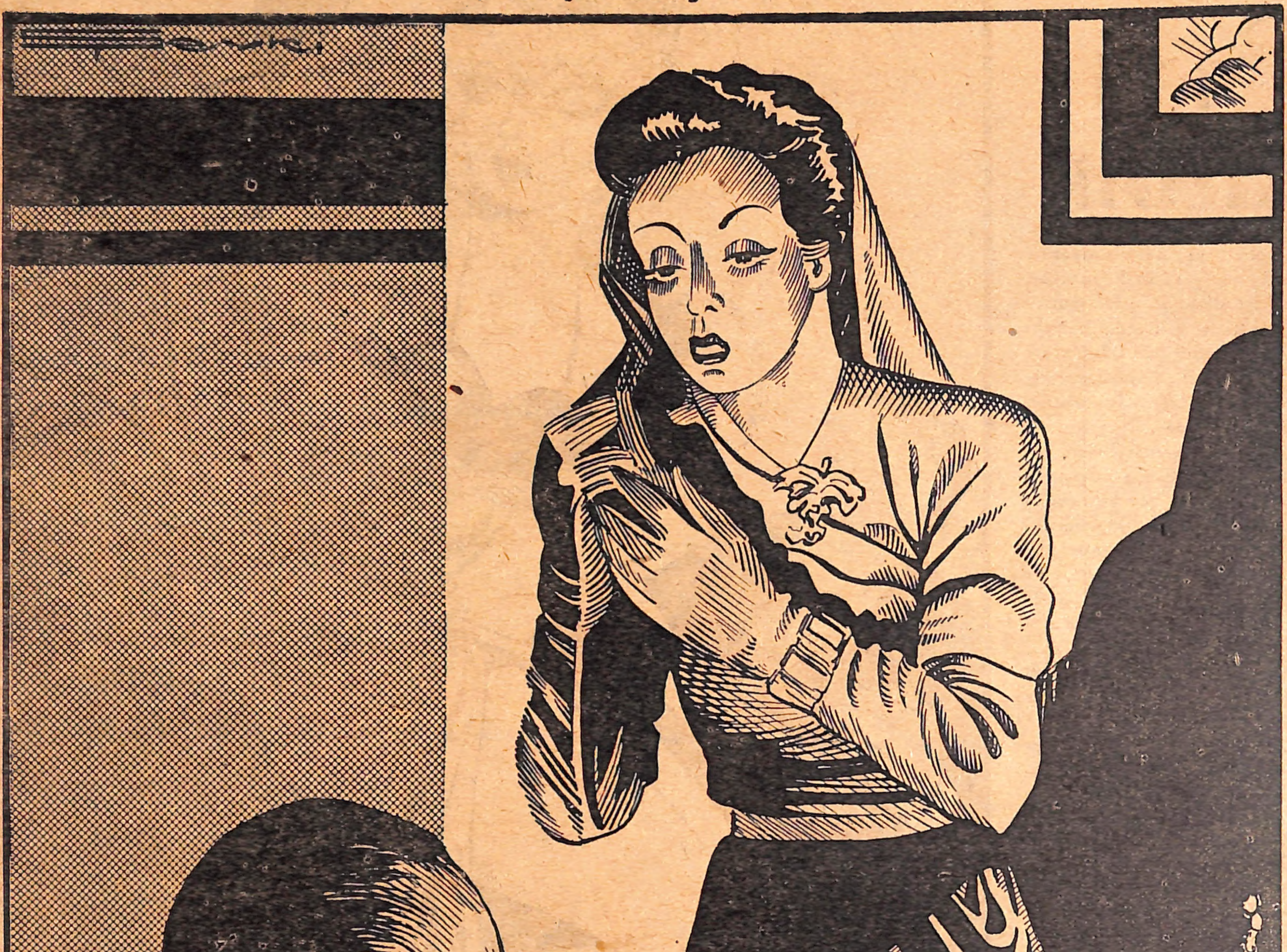

— Peki, seninle evlenmek istiyen bu gencin aylık kazancı ne imiş ?..
— Aman ne tuhaf.. O da bugün seninkini sordu babacığım!

HİKÂYE

İYİ KIZDIR

Nerede, ne zaman tanıştığımızı pek iyi hatırlamıyorum ama, sış sık görüşür konuşuruz. Hele başı sıkıldığı vakit mutlaka ziyaretime gelir, derdini yanar, teselli veririm. Aklımın erdiği kadar yol gösteririm, bir parça ferahlar, teşekkür ettikten sonra kalkıp gider.

Pek genç evlendiği için erkenden çoluk çocuğa karışmıştır. Oğlan, kız boy boy evlâtları vardır. Varını, yoğunu onların uğurunda feda etmiştir. Kendi hesabına bir lokma, bir hırka ile kanaat eder gibi görünür. Benzi daima sarı, avurtları çöküktür, üstü başı perişan...

Geçen gün yine matbaadaki odamın kapısından çekine çekine içeriye girdi.

Elimdeki yazıyı bitirinciye hadar verdiğim sigara ile birlikte kahvesini höpürdete şapırdata içti.

— Ey, dedim, ne haber..

Güldü :

— Dünya çok acaip olmuş üstadım..

— Ona şüphe mi var azizim?

— Efendim, bizim ilk numara, büyük mahdumu baş göz etmeğe kalktık..

— Oh ne âlâ.. Maşallah o kadar oldu ha.. Biz hapı yuttuk, ihtiyarladık desene..

— Öyle.. Zaman ne çabuk geçiyor.. Efendim liseyi bitirince Hukuka yazıldı, fakat malûmu âliniz, aile efradı kalabalık.. Bendenizin eli yufka.. Bize bir destek olur diye düşündük.. Ne ise rica, minnet, eşten dosttan tavsiye aldık, yolunu bulduk, külhaniyi tanınmış bir avukatın yanına kâtip olarak koyduk. Öğleden sonraları yazıhanede bulunacak, evrak suretleri çıkaracak. İcanederse mahkeme kalemlerinde kâğıt takibedecek.. Ayda yetmiş beş lira para.. Hiç te fena değil.. Ben yirmi yedi senelik memurum, aynî yardım, şu, bu elime ancak onun iki misli para geçiyor.. Bir ay, iki ay âlâ.. Otuz beş kırk lirasını öğle yemeği vesaire diye çıkardıktan sonra üstünü getirip teslim ediyor. Biz de onu ev masrafına ekliyoruz.. Fakat, üçüncü ay baktım, oğlan arslan payını kendisine ayırdı, dördüncü ay ise «Elbise taksiti verdim, mendil, çorap, kravat aldım» dedi, hiçbir şey vermedi.. Diğer aylar hep aynı terane devam etti. Ama ortada bir şeyler yok, gidiş geliş zamanları değişmedi. Akşamları bir vesile bulup yanına yaklaşıyorum, ağzını kokluyorum.. Hayır, ne sigara, ne içki.. Zaten öyle yetişmemiştir. Şimdiki gençlere benzemez.. Eh peki yumurcak bu paraları ne yapıyor?

Nihayet, şunu bir göz hapsine alayım diye düşündüm. Daireden erkence izin aldım. Yazıhanenin bulunduğu hanın ilerisindeki köşede beklemeğe koyuldum. Bizimki tam saat beşte çıktı, telâş ve heyecan içinde âdeta koşarak yandaki sokağa saptı, bir sokak daha dolandı, büyükçe bir hanın kapısının önünde durdu. Beş dakika.. On dakika.. Derken içeriden genç, körpe bir

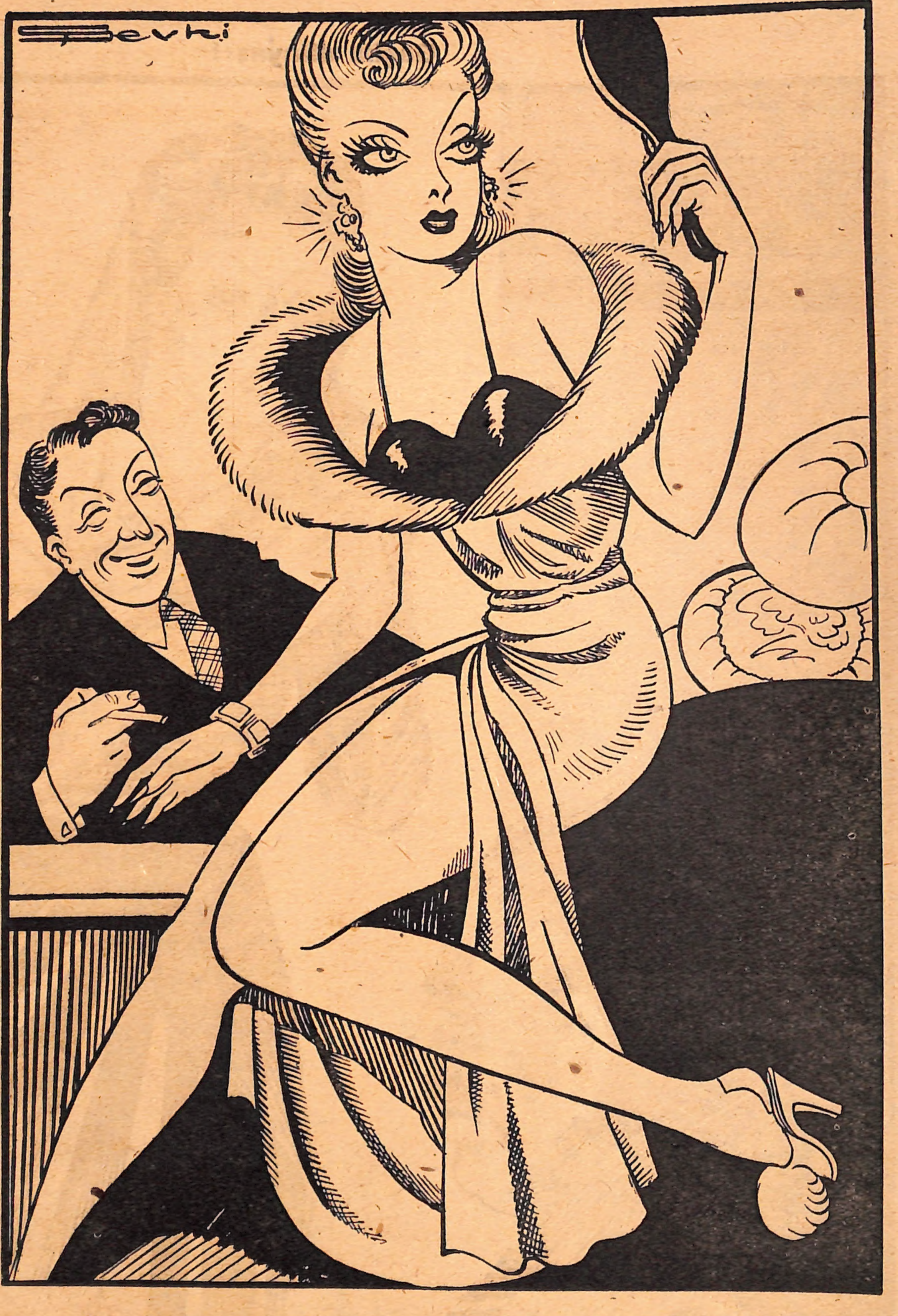

— Küpeleriniz çok güzel.. Kimden aldınız?

— Kuyumcu Agopyandan...

— Aman Erivandaki profesörler duymasın, sizi de Ermenistana götürmeğe kalkarlar !..

kızcağız çıktı.. Oh.. Tokalaşmalar, gülüşmeler, konuşmalar, tramvay yolunu tırmandılar, Şişhaneye çıktılar, oradan Kasımpaşaya sarktılar. Ben de peşlerinde..

Büyükpiyaleye doğru küçük meydanların birinde vedalaştılar, oğlan döndü. Ben hemen aktar dükkânı gibi bir yere dalıp sigara aldım, o uzaklaştıktan sonra nefes nefese kızı takibe koyuldum. O gitti ben gittim. Nihayet iki katlı ahşap bir eve girdi. Yarı düşünceli, yarı sevinç içinde bendehanenin yolunu tuttum. Tabiî mahduma hiçbir şey hissettirmedim. Ertesi günü hemen mahalleden tahkikat.. Gerçekten iş tahmin ettiğim gibi imiş.. Küçük hanım, bilmem hangi selâtin camiin dersiâmlarından birinin torunu imiş.. Bütün esnaf :

— Allah için namuslu ailedir, dediler, şimdiye kadar küçük bir falsoları bile görülmemiştir.. Kız çalışır, anne ev işleriyle meşgul olur, kendi hallerinde yaşarlar..

Aşağı yukarı ben karar verir gibi oldum. Meseleyi bizimkine de açtım. O da muvafık gördü. Oğlanı sıkıştırdık. Gözleri dolu dolu itiraf etti :

— Çok seviyorum.. Onsuz yaşayamam!

Mükemmel.. Elin aşifteleriyle düşüp kalkarak yüzü gözü açılacağına, Allah saklasın sonunda da bir hastalık kapacağına o da benim gibi erkence evlensin.. Madem kızcağız da çalışıyor.. Ya biz onlara naklederiz, yahut ta onlar bizim eve gelirler. Kazancı harman eder, gül gibi yaşarız..

Lâkin, Allah mı diyeyim, şeytan mı diyeyim, aklıma bir şüphe musallat etti : Bir de patronundan, yanında daktilo olarak hizmet gördüğü avukattan malûmat edinmek istedim. Oğlanı da yanıma aldım, bizim müstakbel gelinin orada bulunmıyacağı geç bir vakitte dâva vekili beyi ziyarete gittik. Çok babacan bir adam.. Kır saçlı, sevimli yüzlü, şişman, göbekli.. Bütün hayatı alaylı bir cepheden görüyor.. Maksadımızı anlattık. Güldü :

— Vallahi, dedi, işinde çok ciddî, çok devamlıdır. Üç senedir bir gün gelmediği, kendisine verilen işi yapmadığı, yahut onu başaramadığı olmamıştır..

— İş tarafı öyle.. Fakat bizim sormak istedigimiz cihet başka.. Mahalleden sorduk soruşturduk.. Çok iyi kızdır dediler.. Siz de bu fikirde misiniz?

Tekrar güldü :

— Vallahi, diye cevap verdi, ben tecrübe etmedim, çünkü sonra iş hususu aksar, fakat kendisiyle düşüp kalkanların hepsi iyidir, fevkalâde iyidir, diyorlar,

Önce bunun mânasını pek kavrayamadım. Fakat oradan çıkıp giderken oğlanın koluna dayanmasaydım, olduğum yere yığılıp kalacaklım. Dışarıda ikimizde de ağzımızı açabilecek takat yoktu. Yalnız birbirimize bakıştık :

— Acaba patron bunu bir garaz, bir kin, yahut her hangi bir maksat altında mı söyledi?

Diye!.. Lâkin, ertesi günü oğlan bir koldan, ben bir koldan civar yazıhaneleri taradık. Hali tavrı o kadar masum, kılığı kıyafeti bu derece babayani, mahallesinde en ileri namus ehli geçinen dersiâmın torunu, meğer, o civarda görüşmedik, sevişmedik, aldatmadık, figatmadık delikanlı bırakmamış.. Parmağına girip çıkan yüzüklerin bini bir paraya imiş meğer!.. Nasıl üstadım, bu dünya çok acaip olmuş, demekte hakkım yok mu imiş!..

A. Hidayet Reel

DİPLOMA!

Sümerbankın tahsile gönderdiği yirmi genç, bir sene sonra, İsviçreden geri dönmüşler!

Hürses gazetesi, gençleri ayıplamıyor : İsviçreden diplomasız dönmek, hattâ bir nevi uğur getirir... İnsanları sevimli yapar.. İşini bilenlere muvaffakıyetin kapılarını açar diyor!

Hakkı var : İşittiğimize göre pek sayın Hürses başyazarı Bay Saim Nuri de Avrupadan diplomasız dönmüştür. Hem de Sümerbankın yirmi genci gibi bir yıl değil, beş yıl okuduktan sonra!..

Şu halde, kendilerinin bu gençlerden beş misli uğurlu, beş misli sevimli ve beş misli muvaffakıyetli olmaları lâzım!

Bekliyoruz... Bakalım, iddiaları doğru çıkacak mı?

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

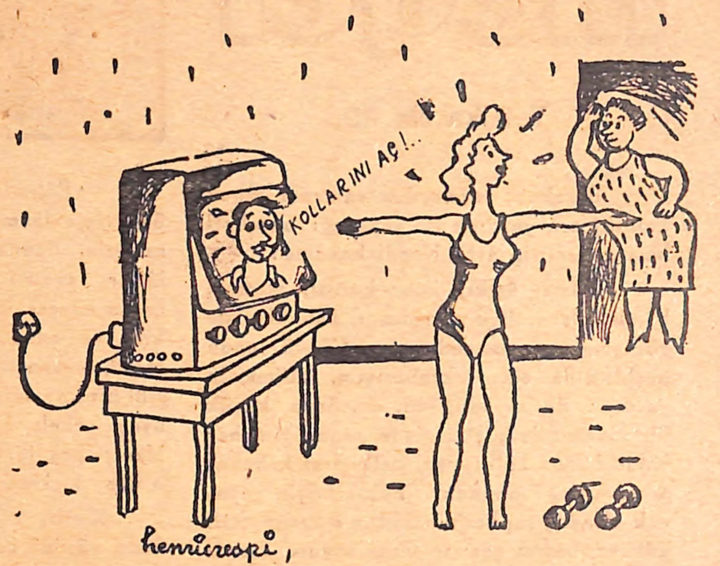
KOLLARINI AÇ!..

Televizyon!

Anne — Kız gir içeri.. On dakikalık beden terbiyesini herif iki saattir bitirmiyor!

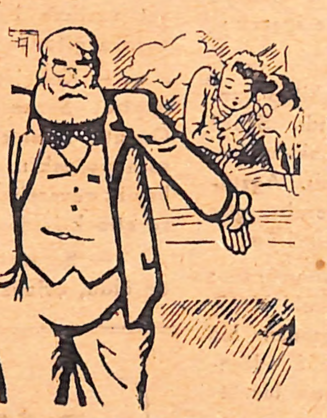

— Karım mebus seçileli beri, bütün ömrü hususi kâtibiyle baş başa geçiyor!

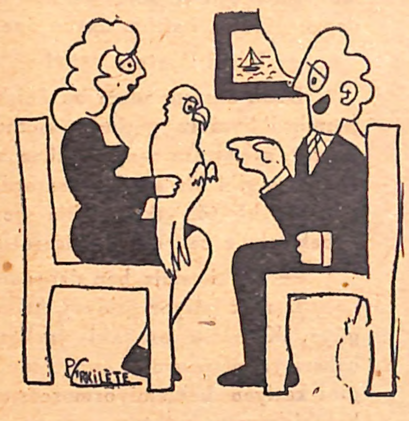

— Bu nasıl papağan, hiç konuşmuyor...

— Nasıl konuşsun? Sizden vakit bulamıyor ki!

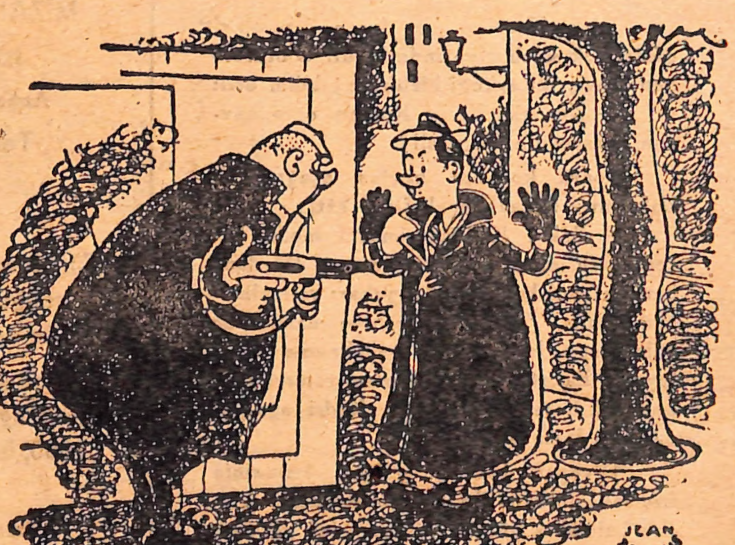

— Rica ederin, yarın akşam bekleyiniz.. Bu gün iki kere soyuldum!

Meğer Sevmek

Tefrika No. 19

Yazan : A. H. Reel

Bereket versin, her zamanki soğuk kanlılığının yardımı ile yapacağı hareketi hemen kestirip attı. Kendi kendine :

— İster âşıkı, ister kocası, isterse, hâmisi olsun, diye mırıldandı, beni Mavişle görüşmekten menedemez. Çünkü onun uzaktan da olsa akrabasıyım. Ailemizin yardımı ile büyüdüğünü, ömrünün küçük bir kısmını da köşkümüzde geçirdiğini her halde inkâra kalkışmaz, kalkışırsa kabahat adamın değil onundur. Fakat böyle yapacak olsaydı, şüphesiz uzaktan o kadar tatlı gülmez, başını çevirip bulunduğum tarafa bir daha bakmaz, yeniden göz göze gelmemize imkân bırakmazdı !

Delikanlı bütün cesaret ve cüretini ruhunda olduğu kadar vucüdunda da topladı. Emniyetli ve sert adımlarla masaya doğru yürüdü, hafifce başını öne iğerek :

— Kadri Rüstem oğlu !

Dedi. Sarışın adam bu âni hitap karşısında ihtiyarsız yerinden sıçradı. Sanki hayret, saçlarının rengi yüzüne akıtıp bulaştırmış gibi bir az daha sarardı. Ağzından hiç bir söz çıkmamakla beraber göz bebeklerinde beliren soru işaretleri ile :

— Siz kimsiniz, ben sizi tanımıyorum ;

Demek istiyor gibiydi, halbuki Maviş gûya, Kadrinin oradaki varlığından hiç haberi yokmuşcasına, ona tesadüf edeceğini katiyen beklemiyormuşcasına bir tehalükle ayağa kalktı :

— Kadri ağabeyciğim !

Hitabiyle küçük bir çığlık kopararak genç adamın ellerine sarıldı, O zaman, sarışın adam zoraki bir gülümseme ile :

— Buyurun !

Diye Kadriye boş duran iskemleyi göstermek mecburiyetinde kaldı. O otururken Maviş iki erkeği birbirine takdim etti:

— Kuzenim Kadri Rüstem oğlu, zevcim Seraceddin Gördesli !.

Sonra kocasını baştan aşağı tatlı bakışlarla kucaklıyarak ilâve etti :

— Sakın Kadriyi şimdiki moda kuzenlerden sanma.. Büyük annesi Dürdane hanımefendi benim aşağı yukarı veli nimetim sayılır.. Tahsil ve terbiye namına ne edindiysem hepsini ona ve ailesine borçluyum.. Fakat akrabalığımızın teferruatını ben pek beceremiyeceğim.. Kadri ağabey, onu sen iyice anlat !

Diyeyek sözünü gözleri kuzeninin üzerinde bitirdi. Kadri, konuşulacak mevzuu bulmakta güçlük çekmediğini görerek bir dereceye kadar ferahlamıştı. Lâkin, akrabalıklarının esasını izah gerçekten pek de kolay olmıyacaktı, Azıcık kekelese, bir saniye fazla düşünse adamın şüphelemeceği muhakkaktı. Onun için derhal :

— Efendim, dedi, bizim bübük valide üç defa evlenmiş.. Hem de çoluklu çocuklu zatlarla.. Bundan dolayı bir çok üvey evlâtları vardır.. Mavişin babası Neşet ağabeyin annesi de ikinci kocası Malik beyin kızı ve onun üvey kızlarından biridir.. Hattâ merhumenin babası da tabiî onun gibi bir kaç defa evlenmiş.. üç dört tane de üvey erkek ve kızkardeşi vardır.. Hattâ Maviş pek iyi hatırlıyacaktır, Feride de o üvey kırkardeşlerinden birinin kızıdır..

Kadri, Feridenin ismi anılınca genç kızın yüzünü hafif bir kızıllık kapladığının farkına vardı. Ondan bahsetmekle pot kırdığını anlamakta gecikmedi. Fakat lâkırdıyı böyle uzatmasa edilecek lâf kalmıyacaktı. Mavişe para gönderilmiyerek mektepten kapı dışarı edilmesine sebebiyet verilme bahislerinin açılması ise hiç hoşuna gitmiyecekti, diğer taraftan :

— Kollejden ayrıldıktan sonra ne yaptın, Seracettin beyi nerede buldun ? Onunla nasıl evlendin ? diye sualler de soramıyacaktı. O halde yine üstünkörü beylik gevezelikle vaziyeti biraz daha idare etmek lâzımdı :

— Seracettin beyefendi.. Büyük valide öldü, evimiz dağıldı, araya askerlik vesaire girdi, Mavişle mektuplaşamaz olduk. Üç dört sene birbirimizden haber alamadık. Onun için teheyyücümüzü mazur görün !

Sarışın adamın gözbebeklerinde sallanan soru işaretlerinin uçlarındaki çengellerin keskinliği biraz ortadan kaybolmuştu. Lâkin bakışlarında bu sözlere ne inanmadığına dair menfi bir ifade, ne de hakikat olduklarını kabul ettiğine dair müspet bir işaret görünmüyordu. O vakit sözü, Kadri'nin ağzından alarak, uzatmak ihtiyacını Maviş duydu ve Kadri'ye değil, kocasına hitap etmenin daha muvafık olacağını da o anda akıl ediverdi :

— Canım, dedi, bu isimleri âdeta yeni duyuyormuş gibi davranıyorsun.. Ben sana her zaman Çifte Havuzlardaki meşhur köşkten, Dürdana hanımefendiden, Lem'i beyden, Kadri ağabeyden hattâ hizmetçi Katinadan bahsetmiyor muydum ?

Seracettin bey «evet !» yahut «hayır!» demek için bile ağzını açmadı. Yalnız müphem şekilde başını sallamakla iktifa etti.

Arada hasıl olan sükût Kadriyi biraz korkutmakla beraber hafifçe dinlendirmekten de geri kalmadı.

Delikanlı o fırsattan istifade ederek Mavişi daha derinden incelemeğe koyuldu. Gözler irileşmiş, çehre çok mânalı ve enteresan bir şekil almıştı. Gelişip uzayan vücut aynı zamanda yuvarlanmış, renklenmiş ve tatlı inhinalar peyda etmişti. Tabiat muhakkak ki en usta bir heykeltraştan daha derin bir itina ile işini görüyor, mevzuunu en yumuşak bir hamurdanmış gibi eziyor, büzüyor, yuğuruyor ve en mükemmel bir kalıba sokuyordu. Kadri, birden başını saçlarının üzerine koyup, dudaklarını ayva tüylü yanaklarına değdirip ruhunu iki üç saniye avuttuğu henüz bülûğa ermek üzere bulunan küçük kızı gözlerinin önüne getirerek :

— Maviş, sen bir âfet olacaksın !

Dediğini hatırladı. Gerçekten Maviş bir âfet olmuştu. Fakat bu âfet, şu soğuk, donuk, sarı çıyanın ezelî ve ebebî malı mı kalacaktı ? Bir Buda Tanrısı kadar esrarlı, bir Sfenks kadar sükûtî görünen bu adama öyle sinirleniyor, öyle kızıyordu ki.. Mavişin gençliğinin, en küçük bir parçasını da olsa, kendine hasredip sömürdüğü için !

Ah.. Kadri ne büyük hatâ etmişti. Mavişi İstanbulda alıkoyamaz mıydı ? Parası mı yoktu, vasıtası mı yoktu ? Onu Merzifona gönderiyormuş gibi yapar, hattâ kendisine kolejde bir suç ortağı peyler, Dürdane hanımefendiyi de, Faik beyi de pekâlâ atlatabilirdi.

— Arkası var —

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ
ÇIKAR, SİYASÎ
MİZAH MECMUASI

İDAREHANE

Ankara caddesi, No. 47

Telefon : 22129

ABONE

Türkiyenin her tarafı için:
Seneliği 1000, altı aylığı 500,
üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere:
Seneliği 2000, altı aylığı
1000, üç aylığı 500 kuruş.

7 Mart, 1946 Perşembe

Sayı : 102

20 Kuruş

Evli bir genç bayan nasıl GÜZELLEŞTİ VE MES'UT OLDU?

Bayan G...

" Yalnız bir ay evveline kadar cazibesizis ve kıymetsizdim " diyor.

25 yaşında idim. «Bir kenara bırakılmaktan» korkmağa başlamıştım... Sık sık dans salonlarına devam etmeği tecrübe ettim. Fakat hiç bir erkeğin nazarı dikkatini celbedemiyordum. Henüz evlenmiş benden genç bir arkadaşım bana bir sır tevdi etti: «Erkeklerin takdir nazarlarını çeken taze, nermin ve açık bir cild ve şayanı perestiş bir tendir. Bu yeni ve şayanı hayret güzellik reçetesini sen de tecrübe et» dedi. Şimdi zevcimi ilk nazarda takdir ettiği göz kamaştıran bir tazelikteki genç ve nermin tenim olduğunu itiraf ediyor.

Yaptığım şudur:

«Her akşam, yatmazdan evvel cild gıdası olan penbe renkteki Tokalon Kremini kullandım. Terkibinde, bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve cild hüceyrelerinden istihraç edilmiş kıymetli bir unsur vardır. Siz uyurken o, cildi besler ve güzelleştirir. Sabahları da yağsız beyaz renkteki Tokalon Kremini kullandım. Birkaç gün zarfında cildim, kadife gibi yumuşak, gül yaprağı gibi taze ve nermin bir hal aldı, açık mesamelerim sıklaştı ve siyah noktalarla gayri saf maddeler kayboldu.»

Erkekler SİZİ cazip ve sehhar buluyorlar mı? Aksi taktirde hemen bugünden cild gıdası olan Tokalon Kremini kullanarak letafetinizi arttırınız ve teninize hayat ve taravet veriniz. Tokalon kremlerini, cild için besleyici hiç bir unsuru ihtiva etmiyen âdi güzellik kremleri ile karıştırmayınız.

YENİ İKRAMİYE PLÂNIMIZ

sizin için de bir yenilik olabilir!

●

Siz de bir ikramiyeli Aile Cüzdanı alarak, hem paranızı % 2,5 faizle işletmek hem yılda 4 kere çekilecek kur'alarda talihinizi denemek istemez misiniz?

Yapı ve Kredi Bankası A. Ş.

İstanbul - Galata - Kadıköy
İzmir - Pangaltı - Karşıyaka

Yapı ve Kredi Bankası A. Ş.

İkramiyeli Aile Cüzdanı

1946 yılı İkramiye Plânı

Aded			Değeri (Lira)
A— 1	Ev		25,000-30,000
2	Arsa		8,000
B— 3	1000 L.	İkramiye	3,000
6	500 »	»	3,000
15	200 »	»	3,000
30	100 »	»	3,000
60	50 »	»	3,000
			48,000-53,000

BAHAR

Bugün Martın yedisi... Bahar, kapımızı bir kuş gagasile vuruyor! Unutmayınız ki, martın yedinci günü de talih kuşu kapımızı vuracaktır! Millî Piyangoyu kaçırmayınız..

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Her kütüphanenin, daima el altında bulunacak ana kitabı

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

FASFOTİN
NECATİ

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

ŞARAPLARIMIZ

Yurdun En Nefîs Üzümlerinden Yapılmıştır

TEKEL

İYİMSER LE KÖTÜMSER

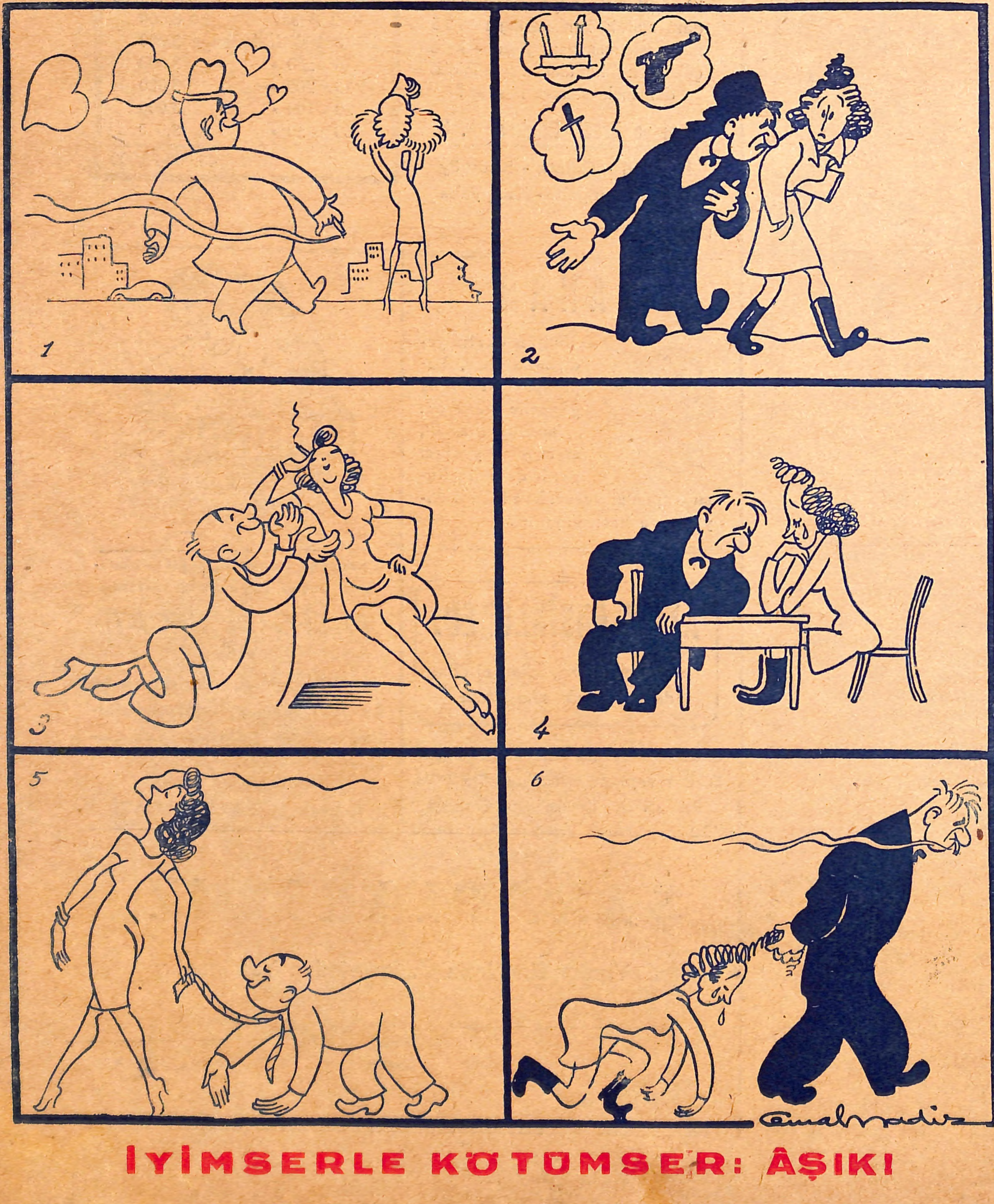
1
2
3
4
5
6
Cemal Nadir

IYİMSERLE KÖTÜMSER: ÂŞIKI